

Den europæiske Centralbank annoncerer vanvittig ny 'kvantitativ lempelse': Lyndon LaRouche siger, dette holder ikke: Annuller tyveriet!

10. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den europæiske Centralbank annoncerede i dag panikagtige forholdsregler for en enorm inflation af aktiver. ECB sænkede sine allerede negative rentesatser for bankpenge, der er indsat i ECB, fra -0,3 % til -0,4 %. Hvad der er endnu mere ekstremt, så annoncerede ECB en ny serie af fireårige lån til banker («TLTRO II»), hvor rentesatserne kunne falde så lavt som til satserne på indskudsfaciliteten, nu -0,4 %. Med andre ord, så vil ECB betale banker for at tage dets lån – de vil tilbagebetale mindre, end de lånte!

»Det er en hurtig afslutning på en hel historie«, var Lyndon LaRouches respons i dag. »Dette er slutningen! Dette vil ikke holde – det giver ingen mening. Obama og præsidentskabet osv. burde sige, dette er slutningen! Der er det med os, at vi siger, dette er slutningen! Vi kan ikke gøre dette! Og Wall Street kommer til at betale for det. Wall Street kommer til at betale, for de ejer pengene! Og de kommer til at betale, hvad de skylder, for deres voldtægt af finanssystemet er regulært tyveri. Annuller dette tyveri! Det eneste, vi behøver at gøre, er at anvende Franklin Roosevelts politik fra 1930'erne, og det vil række. Der findes ingen anden kompetent måde at respondere til dette på.

Disse karle vil stjæle; de vil stjæle luksuriøst. Det her går tilbage til en historie: Dodd-Frank!«

ECB annoncerede også, at dets kvantitative lempelsesprogram med opkøb af obligationslån vil blive sat op til 80 mia. euro om måneden og udvidet til også at omfatte obligationslån fra selskaber, der ikke er banker, sammen med bankobligationer og statsobligationer.

»Offentliggør det, cirkuler det, og sig, at dette er et svindleri af alle ting – Gud over alle ting.«

Georg Fahrenschon, chef for den tyske Sparekasseassociation, der er kraftigt imod disse sindssyge erklæringer, sagde, at, før eller senere vil negative rentesatser sprede sig til et punkt, hvor bankerne forlanger penge for at beholde kundernes indskud.

»Det gør de ikke«, sagde LaRouche, »bankerne vil forsvinde!«

Det er vores job at blive ved med at kæmpe og opbygge ting, som vi kan opbygge

10. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Under en diskussion den 9. marts med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi karakteriserede Lyndon LaRouche kampagnen for at bryde BRIKS-

gruppen op som følger:

»Det er britisk. Se på omstændighederne. Der er visse kendsgerninger her, der er meget klare. For det første står briterne bag alt dette, og briterne triumferer over den fordærvelse, de har været i stand til at indføre i USA og i den amerikanske befolkning. Det er et faktum. Når man lige har fordøjet dette, så må man se på, hvad det er for problemer, der findes i Europa, og så bliver man virkelig lidt skræmt, for man ser hele områder af Europa, der disintegrerer for øjnene af os, og især dem, der er på den forkerte kurs.

Det, Putin gør, er virkelig godt; det er meget effektivt – det er rigtig godt. Og det er succesfuldt, og det hænger sammen med Kina og andre former for operationer omkring dette, der bygger det op. Så det er en god situation for os mht. tingenes udsigt. Der er ikke noget problem her. Der er bekymring, men ikke noget virkeligt problem.

Vores problem ligger hovedsageligt i USA. Det er den kendsgerning, at USA's befolkning er blevet gjort sindssyge, voldsomt, af Bush-familien, og nu af Obama. Det har været en degeneration. Disse ting er så åbenlyse, at det må siges højt, fordi det er så åbenlyst. Kongressen er i et forfærdeligt rod.

Hvis man indser disse ting, og man laver en liste med en sammenligning af det ene mod det andet, finder man ud af, at tingene ikke står så dårligt til i det ene kvarter, men at de er forfærdelige mht. USA og den amerikanske befolkning. USA er i en tilstand af desperation. Desperation, fordi de accepterer spekulativ investeringsbankvirksomhed, men de accepterer ikke Glass-Steagall, der automatisk ville hjælpe udviklingen. Sådan står det til. Vi har i virkeligheden ikke noget andet problem end dette. Vi har Wall Street, som er rådden, FBI er råddent, og en masse mennesker er ikke andet end de rene svindlere. Og vores befolkning er på både kunstig vis, men også aktivt, blevet demoraliseret. Demoraliseringen af den amerikanske befolkning er en meget farlig ting.

I Sydamerika ser man også, at udsigterne er ved at blive forfærdelige. Det behøver de ikke at være, men det er de. Så vi må virkelig samle vore tanker og ikke udbrede sygdomme, der ikke er virkelige.

LaRouchePAC-leder Kesha Rogers er ved at komme tilbage, og det er vigtigt. Hendes rolle med udgangspunkt i Texas, og i baggrunden dernede, er meget styrkende mht. hele situationen.

Wall Street og Washington ved, at Dodd/Frank-loven har været en total fiasko. De ved det! De er rædselsslagne. Folk har tendens til at være bange; en meget stærk frygt. Men det bliver bare til hysteri. Det politiske system er råddent: der var nogle styrkeområder, men det meste af det er råddent. Demoralisering er nøglespørgsmålet; situationen er forfærdelig, men der er noget, der er værre: demoralisering. Og demoralisering kan selvfølgelig ikke bekæmpes, med mindre der er reel styrke bag; man kan ikke bare bluffe det.

Dette er en ekstremt dødbringende situation. Spørgsmålet er, om hele USA's økonomi vil kollapse, før balladen virkelig begynder. Kina befinder sig i en god situation; Putin er i en god situation, relativt set, og der finder en opbygning sted i visse dele af planeten.

Vi har endnu ikke fået kontrol over tingene. Vi har udsigter, men ingen kontrol. Og denne kontrol må vi selv levere.«

Rachel Brinkley (fra LaRouchePAC Policy Committee, -red.) fra Boston sagde, at befolkningen er rasende over, at økonomien er i færd med at kollapse, og at ingen gør noget ved det.

LaRouche svarede:

»De tror ikke på, at de kan gøre noget ved det; det er derfor. De tror på, at det er noget, der overgår dem; ikke noget, som de gør.

Jeg håber på, at vi kan bryde igennem med noget her, for der

er gennembrud i ting, der er internationale faktorer. Men jeg har ingen præcise beviser, så jeg er lidt forsigtig. Jeg mener, at der er muligheder; helt bestemt i Kina og Rusland og så fremdeles, er der gode tegn. Men en stor del af det transatlantiske område og relaterede tilfælde er en stor katastrofe. Det vil formentlig vedblive at være en katastrofe, endda forværrende. Så vi står ved et punkt lige nu, hvor vi ikke har nogen præcis konklusion om noget som helst; vi har en masse tilkændegivelser.

Det kommer til at handle om globale faktorer; jeg tror ikke, der er mange chancer i lokale områder; jeg tror, at globale faktorer er de eneste, der virkelig er signifikante. For se på økonomien, se på moralen osv., som vi ser generelt. Der er intet at hente her. Der er visse udviklinger, der omfatter nogle af problemområderne og giver folk en vis fornemmelse af et optimistisk syn. For situationen er ikke så dårlig, som mange mennesker tror, hvis den blev håndteret korrekt. Eller den er værre – hvilket er mærkeligt. Man har noget, som folk tror, vil være godt for dem, når det er ubrugeligt. Men de får også undertiden et frisk pust af at se frem til noget.

Det er vores job at blive ved med at kæmpe og opbygge ting, som vi kan opbygge. Vi ser ingen mirakler lige nu, undtagen når vi en gang imellem får en smule fordel – og det må man arbejde videre med. Og der kommer nogle lyspunkter her og der.«

Titelfoto: Lyndon LaRouche fortsætter med at arbejde for Det britiske Imperiums afslutning og for udløsningen af menneskehedens kreativitet.

.

SPØRGSMÅL OG SVAR **med formand Tom Gillesberg** **den 10. marts 2016:** **Rusland og Ukraine; Hillary** **Clinton;** **Nykredit; finansspekulation;** **EU-Tyrkiet; Schiller Partiet**

Med formand Tom Gillesberg

Galskab pulserer igennem USA

8. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Præsident Obama holdt i mandags et møde i Det Hvide Hus for at fejre Dodd/Frank-lovens succesfulde forhindring af et nyt kollaps, som det i 2008. Eneste problem er, at hele det transatlantiske finanssystem er i frit fald, suget ned af værdiløs spillegæld til en 'værdi' af omtrent 2 billiarder dollar, og som Dodd-Frank intet har gjort for at forhindre – men tværtimod har fremmet. De vestlige økonomier står og vipper på randen, mens befolkningerne bliver ødelagt af den værste narkoepidemi i Vestens historie, og af selvmord, der begås af desperate, midaldrende, arbejdsløse arbejdere.

I mellemtiden gør Obama og hans kontroller i London alt, hvad der står i deres magt, for at bringe den eneste del af verden, der fungerer – Rusland og Kina – til fald. Øverst på deres »dødsliste« står BRIKS, der repræsenterer pødekristallen til et nyt verdensparadigme, baseret på udvikling, rumforskning og »win-win«-samarbejde nationerne imellem, som Xi Jinping beskriver det. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi sagde i dag: »Bæltet-og-vejen er et projekt, som Kina lancerede, men mulighederne tilhører hele verden.«

Men Wang Yi måtte også advare USA om, at USA's indsats for at »forplumre vandene« ved at anstifte konflikt i Korea og i det Sydkinesiske Hav kunne »støde Asien ud i kaos«, og at Kina i så tilfælde ikke kunne se passivt til.

I Europa fortsætter NATO-ledere med at deployere større og større militære styrker op til den russiske grænse, som forberedelse til krig.

Alligevel har Putin flankeret dette krigsfremstød ved at intervenere i Syrien og knuse Obamas støtteapparat for terroristernes netværk, og ved at danne en arbejdende militær og politisk relation med de fornuftige elementer i det amerikanske militær for at gennemføre en våbenstilstand og tilintetgøre ISIS og al-Nusra. Putin viser nu, at han kan arbejde for fred såvel som at føre krig, og får hver dag flere og flere oppositionsgrupper til at gå med i våbenstilstanden og fokusere deres beskydning på ISIS' sidste tilbageværende bastioner.

Men, uden at vende USA omkring og tage kampen op med forbryderne i Det Hvide Hus og på Wall Street, vil den fremstormende, globale krig ikke kunne forhindres. De eksisterende institutioner er døde, som det bevises af den klovneforestilling, der kaldes præsidentvalgkampen 2016. For at skabe de krævede, nye institutioner, må den dræbende kultur rives ned gennem skønhed, en tilbagevenden til klassisk kultur og kreativitet, inden for musik, såvel som inden for

videnskab.

I USA udgør LaRouche-bevægelsens 'Manhattan-projekt' og genrejsningen af NASA, med base i Texas, og den »Udenjordiske forpligtelse« (Krafft Ehrlicke) de uomgængelige startpunkter for en mobilisering af befolkningen til denne store opgave.

RADIO SCHILLER den 7. marts 2016: F16-fly til Irak og Syrien// Kinas femårs-plan inkl. videnskab og innovation

Med formand Tom Gillesberg

Europæiske parlamentarikere turnerer Capitol Hill for at bede om Glass-Steagall

4. marts 2016 – Europæiske parlamentarikere, som var inviteret til USA's hovedstad af EIR, tilbragte 1.-3. marts i intensive møder på Capitol Hill med at bede kongresmedlemmer om at bryde Wall Street gennem en genindførelse af Glass/Steagall-loven og give den udbredte indsats for bankopdeling i europæiske

valgkredse et skub.

De italienske parlamentsmedlemmer Marco Zanni og Marco Valli mødtes med 11 medlemmer af Repræsentanternes Hus fra begge partier – nogle var sponsorer af Glass-Steagall, og andre havde ikke besluttet sig – og sagde til dem, »Vi står foran endnu en global krise i finanssystemet, og vi må handle nu i både USA og Europa.« De to parlamentarikere repræsenterer Italiens Femstjernebevægelses-parti, der nu er Italiens næststørste, og hvis medlemmer har fremstillet fem af de ni Glass/Steagall-lovforslag i det italienske parlament. Det lykkedes dem i stærke detaljer at viderefremidle det kaos, den forarmelse og den bankkrise, der er blevet udløst, siden reglerne om »bank-bailin« trådte i kraft i hele den Europæiske Union i slutningen af 2015.

Parlamentsmedlemmerne fik stærke tilbud om samarbejde fra flere Glass/Steagall-sponsorer; andre fortalte dem om den kamp over Glass-Steagall vs. Dodd-Frank-loven, der er ved at flå særligt det Demokratiske Parti i stykker. Primærvalget har forstærket denne kamp også i Kongressen.

Mange kongesmedlemmer har bemærket, at to præsidenter for amerikanske centralbanker (Federal Reserve) for nylig har sagt til dem, at Dodd-Frank blot vil føre til endnu en kæmpemæssig bank-bailout (statslig bankredning) og foreslog, at de (kongresmedlemmerne) i stedet brød Wall Street op. Den første af disse advarsler fra præsidenten af Minneapolis Federal Reserve, Neel Kashkari, blev i udstrakt grad rapporteret i nationale og internationale medier og debatteres stadig, her to uger senere.

De italienske parlamentsmedlemmer mødtes også, sammen med *EIR*, med personalestaben for flere end et dusin andre kongresmedlemmer, inklusive det demokratiske lederskab i bådets Huset og Senatet. Det fremgik klart af disse møder, at det demokratiske partis lederskab i Kongressen har dannet en forsvarslinje for Dodd-Frank og imod Glass-Steagall.

Lederskabets kontorer, der ligeledes er sig styrken af kampen imod Wall Street i valgkredsene bevidst, var ekstremt interesseret i at vide, hvad de europæiske parlamentarikere og EIR gjorde ved det. Der var indikationer på, at kongresmedlemmer, der støtter Hillary Clinton som præsident, ikke må sponsorere Glass-Steagall [lovforslag i Kongressen].

HR 381, lovforslaget i Huset om genindførelse af Glass-Steagall, har nu 71 sponsorer.

Gør Det britiske Imperium forbi, og sats på den eurasiske Løsning

21. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lyndon LaRouche gav søndag, den 21. februar en strategisk vurdering, der sagde, at verden nu har nået et øjeblik med et vendepunkt, hvor enten, det onde Britiske Imperium, med sit system for monetaristisk udplyndring, bliver knust, eller verden vil snart styrte ned i en atomkrigs rædsler. Alt imens der er legitim fokus på de sindssyge provokationer, som kommer fra Tyrkiet og Saudi Arabien, der forsøger at gøre alt, hvad de kan, for at starte Tredje Verdenskrig på den syrisk-tyrkiske grænse, så er virkeligheden den, at det virkelige magtsæde bag disse manøvrer er den britiske krone.

Det transatlantiske, britiske system er totalt bankerot, og det virkelige centrum for global magt og stabilitet er skiftet over til Asien, hvor samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien har skabt en relativ stabilitet, efter transatlantiske

standarder. Der er trusler i Asien, men disse trusler kan overvindes gennem den form for politik for fysisk, økonomisk udvikling, som Kina har fremmet gennem initiativet med 'Et bælte, én vej'. Asien er blevet centrum for menneskehedens fremtid, fordi briterne har ødelagt næsten hver eneste hvid af kreativitet i USA, Storbritannien og det meste af kontinental-Europa. Der er muligheder, men de begynder alle med udslettelsen af Det britiske Imperiums magt.

For kontinental-Europa er den eneste, produktive løsning, at Tyskland, den sidste, tilbageværende økonomiske magt i Europa, allierer sig med Rusland omkring en plan for fysisk, økonomisk udvikling, tværs over hele korridoren mellem Tyskland og Rusland. En russisk-tysk koalition for en genoplivning af de produktive kræfter ville være den form for forandring, væk fra Det britiske Imperiums monetarisme, som der er et presserende behov for. Glem Det britiske Imperiums bankerotte pengesystem. Det er fuldstændig færdigt, og kan aldrig genoplives. En tysk alliance med Rusland om opbygning af de produktive forbindelser hen over Eurasien, i partnerskab med Kina og Indien, er skriften på væggen for en dødsdom over de imperiekræfter, der gør fremstød for krig ved hjælp af skakbrikker som Erdogan, Obama og Mohammed bin Salman.

Samme fremgangsmåde er presserende nødvendig i Nordøstasien, hvor Koreakrisen kun kan løses gennem en genoplivning af Kina-Korea-Rusland-jernbaneforbindelserne, der rent historisk har eksisteret, og som kan og må genoplives i dag. uden en fysisk-økonomisk dimension findes der ingen måde, hvorpå de britiske, geopolitiske svindelnumre kan overvindes. Afdøde general Douglas MacArthur forstod dette princip for asiatisk udvikling og stabilitet, som det ses af hans program for en genopbygning af Japan ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og af hans fremragende lederskab i Korea. Genoplivningen af Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren er afgørende for stabiliteten i Asien, og dette bliver forstået af det kinesiske lederskab som et nøgleelement i hele »win-win«-udviklingsstrategien i

Eurasien.

Der er ingen levedygtige alternativer til denne totale sejr/totale fremgangsmåde med krig, til at overvinde briterne. En tysk-russisk alliance for en genoplivning af Eurasien fra den europæiske side, som det tidligere blev forudset af den franske præsident, general Charles de Gaulle, den sidste franske leder, der besad en vision om Eurasien, er den eneste, tilbageværende mulighed for Europa og hele det transatlantiske område. I USA betyder dette at dumpe Obama, der ikke er andet end en britisk brik, og at udslette Wall Street. I Asien er Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren afgørende for en meningsfuld løsning til Det britiske Imperiums eskalerende krigsprovokationer, der i overvejende grad køres gennem Barack Obamas mund, og som er rettet, ikke mod Nordkorea, men mod Kina. Indien er en naturlig partner i denne asiatiske udviklingsbestræbelse, og er allerede med om bord og forlænger de eurasiske udviklingskorridorer ind i Det indiske Ocean.

Den russiske præsident Putin har gjort det godt med den russiske, strategiske intervention i Syrien, der har trukket tåberne i Tyrkiet og Saudi Arabien ind i en fælde, de selv har skylden for. Denne fælde har taget det britiske imperie-slæng på sengen, og øjeblikket til at knuse dem fuldstændigt er nu inde.

Dette er den presserende, globale politik, der må tages i betragtning, og vedtages. Tiden er ikke til endeløse debatter, og til at trække tiden ud. Denne politik må vedtages nu, og gennemføres i praksis. Det er den faktiske gennemførelse, der er underkastet seriøs planlægning blandt seriøse verdensledere, af hvilke flertallet er i Eurasien, som et resultat af generationers britiske brutalisering af befolkningerne i USA og kontinental-Europa.

Hvis du fanger dig selv i at tænke, »Ja, men det her er altså ikke praktisk«, er du allerede dømt til undergang.

Bliver Ankara et nyt Sarajevo? Verden har brug for en fredsplan! Af Helga Zepp-LaRouche

Løsningen er enkel: Kasinoøkonomien må afsluttes gennem realiseringen af Glass/Steagall-loven; en international gældskonference må afskrive bankernes giftige værdipapirer, og et nyt kreditsystem må finansiere investeringer i den Nye Silkevejs projekter. Og hertil har vi ikke brug for et oppumpet, overnationalt bureaukrati i Bruxelles, men derimod en alliance af suveræne stater, som er forpligtet over for den fælles mission for udvikling af de områder i verden, der har et presserende behov for vores hjælp.

Kun, hvis Europa finder tilbage til sin humanistiske tradition, vil vi kunne bestå.

Download (PDF, Unknown)

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 19. februar 2016:

USA og Europa må samarbejde med Rusland og Kina for at undgå krig

Faren for en massiv, endnu større strøm af flygtninge, der kommer fra Afrika og ind i Europa, så vel som også den fortsatte krise centreret omkring Mellemøsten, betyder således, at Europa er absolut dømt til undergang, med mindre der finder et fundamentalt skifte i politikken sted. Og dette betyder, at USA og Europa indledningsvis må række hånden frem mod Rusland og Kina.

Engelsk Udskrift.

US & EUROPE MUST REACH OUT TO RUSSIA & CHINA TO AVOID WAR

International LaRouche PAC Webcast

Friday, February 19, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's February 19, 2016. My name is Matthew Ogden and you're joining us for our weekly, Friday evening broadcast here from larouchepac .com

I'm joined in the studio tonight by Jason Ross from the LaRouche PAC science team, and we're joined via video, from a remote location, by Jeffrey Steinberg of Executive Intelligence

Review. The three of us, along with several others, had a chance

to have a discussion earlier today with both Lyndon and Helga Zepp-LaRouche, so what you're about to hear will be informed

by

that discussion.

Now, I'm going to just start right off the bat with a discussion of the very dire threat of an international conflict

arising, especially from the powderkeg of Syria, Northern Africa,

and the Middle East. The area of Syria, where, despite the efforts of Secretary John Kerry to find common ground with Russian Foreign Minister Sergey Lavrov, Obama's refusal to tell

Saudi Arabia and Turkey to stand down is threatening to blow this

entire thing sky high. A very accurate discussion of this was published earlier today in a piece on Consortium News by Robert

Parry, the editor of that publication, in which he says the risk

that the multi-sided Syrian war could spark World War III, continues, as Turkey and U.S. neo-cons seek an invasion that could kill Russian troops, and possibly escalate the Syrian crisis into a nuclear showdown.

What Robert Parry says in this article is that Barack Obama took questions from reporters on Tuesday, but he did not take the

one that needed to be asked: which was whether he had forbidden

Turkey and Saudi Arabia to invade Syria, because on that question

could hinge whether the ugly Syrian civil war could spin off into

World War III and possibly a nuclear showdown.

Now, this was part of our discussion earlier today with Mr. LaRouche and what I know Jeff will elaborate much more on, was LaRouche's analysis. But in short, what Mr. LaRouche had to say

is that what Putin is doing in this situation, and overall in

a
strategic manner, defines the point of action, defines the
point
of reference, for action. Everything else is bluff.
So, let me hand it over to Jeff, and he'll elaborate many
more of the details, and then we'll come back to our
institutional question for this evening, which Jeff will also
answer. So, Jeff?

JEFFREY STEINBERG: Thank you, Matt. Well, as we were going
through the discussion with Mr. LaRouche earlier today, he
actually drew a distinction between the bluff, and what he
said
much more accurately is the folly of what Turkey and Saudi
Arabia
are up to. It's folly because they are caught in their own
madness, and don't even realize the consequences of what
they're
doing in the real world. They don't have the capability to
carry
out the kind of provocations that they are threatening, and
the
danger, of course, is that that does not mean that they're not
going to try to do it.
Putin stepped into the Syria situation at a critical moment
last September, and the entire situation has shifted radically
since that point. The Russian intention is {not} to simply
accomplish a military victory on behalf of the forces of
President Assad. They're creating the conditions to force the
intransigents, in this case Turkey, Saudi Arabia, Qatar, some
of
the other Gulf states, and always lurking in the background
when
you're dealing with Saudi Arabia and the Muslim Brotherhood is
the British. So, Putin has established a clear sense of
control
over the situation. Undoubtedly part of Putin's configuration

is
that Obama has been greatly weakened by the actions of Russia;
on
the economic sphere, the actions of China; and there are sane
military forces in the United States who recognize the folly
of
what Turkey and Saudi Arabia are doing.
This has been described by Parry, whose article you
mentioned, and by others, as the danger of a Sarajevo 1914
flash
point, along the Syria-Turkey border, but what Mr. LaRouche
emphasized today is that Putin has a very clear sense of the
military correlation in this situation, and has also a very
clear
sense that Turkey and Saudi Arabia are acting on the basis of
their own irrationality. And he is luring them in to the kind
of
trap that could be basically enclosed on them at any moment.
It's
a gravely dangerous situation, but you have at least one key
player, namely Russian President Putin, who knows what he's
doing, and who is steering these events in a way that conforms
to
an appropriate strategic analysis, and to an understanding of
how
to basically defeat these forces that have been trying to
destroy
Syria for the last five years, and in so doing, to deprive
Russia
of one of its own critical access points in the Mediterranean
region.
Now, what Mr. LaRouche really emphasized, and I think that
this is the crucial point to take away from this issue, is
that
the center of gravity of world affairs has dramatically
shifted
to where the Asia-Eurasia region, anchored in the cooperation

between China and Russia and India, with other countries grouping around that, is really where the strategic center of the world economy has now been shifted. And if you look at the situation in Europe, in particular, from one end to the other you see nothing but bankruptcy and political failure. The United States is on the verge of the same kind of bankruptcy. And so the only place where you have growth and stability by any measure, and of course Asia and Russia and Eurasia are not devoid of problems, but relative to the state of absolute bankruptcy that we see in Europe and in the United States, we see a disintegration of the political and economic conditions in much of South America, as well. Of course, Africa has been on the target list of the British and other European colonial, imperial powers for the longest time. But in Asia, you not only have a much more stable and growing situation, but you have a commitment to an abandonment of geopolitics in favor of what Chinese President Xi Jinping has called the "win-win" strategy. And if you look at the crisis in Europe right now, leaving aside the fact that the entire European financial system is bankrupt – hopelessly, irreversibly bankrupt under the present conditions and terms of thinking that dominate Europe – if you look at the refugee crisis, you're beginning to

see a glimmer of sanity, driven by desperation, by certain of the people who are responsible for creating the European fiasco in the first place.

So, you've got people like Wolfgang Schäuble, the finance minister of Germany, who was one of the monsters behind the destruction of Europe, including the German economy itself, now

saying there must be a Marshall Plan to rebuild Syria, to rebuild

other parts of the Middle East, and only on the basis of a Marshall Plan, which gives people a clear incentive to go back to

their homes, to rebuild their country, only under those circumstances, and those circumstances alone, can the refugee crisis in Europe be remotely solved. And of course, what applies

to the Middle East applies doubly for Africa, where the U.S.-British-French overthrow of Qaddafi unleashed absolute hell

throughout the African continent.

And so the danger of a massive, even larger flow of refugees coming out of Africa into Europe, as well as the continuing crisis centered in the Middle East, means that Europe is absolutely doomed unless there is a fundamental change in policy.

And for starters, that change means that the United States and Europe must reach out to Russia and China. You had the recent visit by President Xi Jinping of China to Saudi Arabia, to Iran,

and to Egypt, and what Xi Jinping made very clear is that China

is prepared to move towards the building of the Silk Road infrastructure, the New Silk Road land route, the Maritime Silk

Route, which will come up through the newly expanded Suez Canal

– China will do that. In fact, just this week, the first freight train from Eastern China arrived in Iran, and this is part of the entire European system of not just transportation corridors, but development corridors that have been put forward by China as the cornerstone of their foreign policy.

So, they're presenting a win-win alternative. And in the case of Europe, there is no alternative. Europe is so politically and psychologically bankrupt – the leadership of Europe is so bankrupt that China, through this Middle East development portion

of the One Belt, One Road policy, offers the only viable basis for this Marshall Plan idea to actually be put into practice. And

were it not for the Putin intervention, beginning last September, we couldn't even be contemplating the possibility of that kind of solution to this seemingly intractable problem in the Middle East.

Now, Mr. LaRouche emphasized in this context that Europe is completely gone; it's completely bankrupt, and there are solutions, but the present leadership is unprepared to consider

that kind of level of rethinking. In the United States, we're very close to the edge, but the United States {can} be saved and

the solution to the problems in the United States begins with removing President Barack Obama from office immediately, and moving to wipe out the thoroughly bankrupt Wall Street system. Because until that system is put through basically a bankruptcy shutdown, then none of the viable and available solutions are

going to be there. But, if you were to get rid of Obama, if you were to wipe out Wall Street,—and, for example, immediately passage of Glass-Steagall would be one critical element for that process to happen almost overnight – then we have a history in the United States. We had Alexander Hamilton. We had Franklin Roosevelt. We had glimmers of the same policy with John F. Kennedy. You go back to a credit system, a government credit system that kick-starts production, that trains a young generation that's right now completely unqualified to serve in a real economy.

All of that means the United States coming into alignment with what we see going on with China, with Russia, with India, with others. In other words, the United States becomes part of a genuine trans-Pacific collaboration, and under those circumstances, Europe itself would have no choice but to get on with the program.

So, what we're seeing from Turkey, from Saudi Arabia, and as I said, always watch for the British lurking in the background with those two countries – you have clinical insanity and folly, which holds the danger of war. But Mr. LaRouche again emphasized, Putin knows this. He sees all of this, and he is on top of the situation, and is prepared to take the appropriate and necessary actions. And there are some people who are not completely out of their minds on the U.S. side, within the military-intelligence community, who understand that partnering with Russia is the only way to solve this problem.

OGDEN: Thank you, Jeff. Now, just really on the subject that you ended on here, the bankruptcy of Wall Street and the extended

Wall Street system, and the relationship of that to the conditions in Europe; that brings us to our institutional question for this evening, which reads as follows: "Mr. LaRouche. The heat is turning up on British Prime Minister David

Cameron, who's trying to get the upper hand over a referendum that could result in the UK leaving the European Union. The potential break-up of the European Union, which is called 'Brexit', has elicited warnings about the impact on the UK economy should voters say that they want out of the EU. A recent

poll showed that 42% of UK voters would opt to leave the EU; compared to 38% who say that they would vote to stay. This week

will be the first major test as to whether Cameron's done enough

to secure an agreement to change some terms of the UK's relationship with the European bloc. Cameron says that he will campaign to stick with the EU, if a deal can be reached. This Thursday and Friday will be the first time that all 28 EU countries will discuss a package of proposals recently released

by the EU, aimed at addressing the UK's economic concerns. Cameron negotiated the proposals with the EU leaders and Donald

Tusk, President of the European Council – the EU's main decision-making body. What is your view of a possible 'Brexit'?"

STEINBERG: Well, you know, you've got "Brexit" that was preceded by "Grexit", and probably we're going to have a much larger lexicon; that all comes down to the fact that people have

the sense that the European Union, particularly the European

Monetary Union, is a sinking ship. And therefore, if the ship is sinking, or the movie theatre is on fire, you get to the exit as fast as possible. But the reality is, that the European Union – and within that, the European Monetary Union – are the problem. So, therefore, unless you address the more underlying issue, which is that Europe is financially and economically bankrupt; then it really is almost of secondary significance whether Britain stays in or leaves. If Britain leaves the European Union, then that's virtually it for the European Union. Other officials in Europe, even including Schäuble at the Davos Conference earlier this month, said that if the Schengen agreement, the open borders agreement in Europe is broken, then the European Union will cease to exist. And already in Poland, in Hungary, in other countries on the edge of Europe but within the European Union, they're already building those walls. So in effect, the European Union, as it's presently constituted, is a dead letter; it really doesn't exist. And the countries of Europe, either collectively or individually, are going to have to come to face the reality that their banking system is thoroughly bankrupt; they've lost so much productive capacity that Europe from a physical standpoint is no longer capable of self-reliance, self-preservation. So, the whole thing is going under; and of course, there's a certain irony in the British threatening to leave the European Union,

since the bankruptcy of the entire trans-Atlantic system is largely the result of policies that were created in London, and were then spread about Europe and the United States. You could almost say that Europe was doomed from the moment that Margaret Thatcher launched the Big Bang in 1985, and turned London into a safe haven for speculative gambling operations, drug-money laundering, anything other than investment in the real economy. So now, we're 30 years into that process, and Europe is finished. So, the issues that are being negotiated between Cameron and Tusk and the others on the European Commission, are tiddlywinks; they're not the real issues. Unless Europe comes up with its own version of shutting down the City of London and Wall Street, a genuine full-scale Glass-Steagall separation of legitimate commercial banking activity from all of the gambling, then Europe is completely doomed. And the only hope that they will have is that some sane future leaders, who emerge out of this political rubble, recognize before it's perhaps too late that aligning with China and Russia – which is exactly the opposite of the policies that are being pursued in Europe right now – is the only answer. So, I think that that's the context in which the question can be answered; and so the issue is merely that Europe in its present circumstance is doomed. And whether Britain leaves the European Union or stays in, they are part of that system of doom that's going to have to be changed in a much more fundamental – I'd say "revolutionary" – way. And the

opportunities are there; they're presented there because Europe is at the western end of Eurasia; and the Chinese have already established the rail links between central China and Germany. There are opportunities galore under the umbrella of the "One Belt-One Road" policy; but the first step is that the European leaders are going to have to abandon their folly. And that's a difficult proposition to conceive of, given who the current European leadership is.

OGDEN: Absolutely. And, let me just elaborate a little bit what Mrs. Helga Zepp-LaRouche emphasized, which is that if you just look at the refugee crisis, for example, and the absolute breakdown of Europe to even absorb and handle this under the current economic conditions. This has pushed people to begin to discuss the possibility of what the LaRouche movement has been advocating for quite a long time; which is a new Marshall Plan, a new program of economic development for the Middle East and North Africa. It is what was published by the Schiller Institute and {Executive Intelligence Review} in a major book-length publication a number of years back, called "A New Marshall Plan for Southern Europe and the Mediterranean". What Helga LaRouche emphasized is that at the point that the EU is really detonating underneath people's noses, there is no solution within the current geometry. The only solution is to go with this kind of Marshall Plan, and to work with China and the BRICS and other countries, to extend the Silk Road project into this region and to develop the Middle East and North Africa in order to have an incentive for millions and tens of millions of refugees not to leave to seek

a
better condition. And Helga LaRouche's emphasis was that this
is
a very substantial example of what Xi Jinping has called the
"win-win" paradigm; the "win-win" system. It is a win for
everybody, for Europe and the United States to work with China
and Russia to develop the Middle East and North Africa along
the
Silk Road routes. This kind of cooperation between China and
the
rest of the world is what China is seeking in inviting the
rest
of the world to engage in; and this is the only way to solve
the
crises and shift the geometry overall which is creating the
existential threat which is now being faced by Europe.
Now, this new paradigm; this is exactly what we have been
talking about for quite a while, but I think the foundation
for a
new paradigm cannot be seen as merely some sort of extension
of
former or present geopolitical ideas about how the world
works.
This is not merely a rearrangement of political and economic
and
strategic alliances between countries that would still be
dominated by the same axiomatic world view which is what has
brought us to this crisis point to begin with. Rather, there
needs to be a true renaissance; a new calibration, a
re-examination of what our view of mankind is. What our view
of
man as a species is, and what mankind's role within this
galaxy
and his relationship to the entire universe; and indeed, what
his
responsibility is as a uniquely creative species in this
universe

must be.

So, on that subject, Jason Ross is joining us from the LaRouche PAC Science Team, and I think we're going to have a somewhat exciting discussion of what are the implications of the really profound work that Albert Einstein engaged in over a century ago; and which is now grabbing the headlines again in the form of this experiment that has revealed the affirmation of Einstein's hypothesis concerning the shape of space-time.

JASON ROSS: Thanks. As I imagine everyone has heard by now, on September 14th of last year, a gravitational wave was detected by the interferometer experiments that we had set up in Washington state and in Louisiana. Over a few months, that signal was studied to make sure that that really was what had occurred; and a paper was submitted in January and published in February announcing the news that a gravitational wave phenomenon representing the merging of two black holes had been detected. This meant that a change in space-time had been experienced in that detector; where maybe we don't know how the experiment worked.

Very briefly, two tracks at right angles to each other, allowed light to move up and down those tracks. Those tracks reach 4 kilometers long. Due to some very clever engineering, the effect of length was 100 times that; and by the motion of these gravity waves – meaning a change in the shape of space due to a varying intensity of gravity due to these two black holes spinning around each other – the length of the two tracks varied by an amount that was about 1/10 the diameter of a proton over

a track length of 4 kilometers. This is equivalent to the star nearest to us getting closer and further away by the width of a hair. It's amazing that was actually able to be measured; that's an astonishingly tiny change.

And it says something about the difficulties and why it's been – as Matt said – it's been a century since Einstein had proposed the existence of these gravity waves; and now they've been detected. So, the recent upgrades to these detectors here in the US made this possible; there are other detectors around the world. Some of them are being upgraded; new ones are being brought on line. There is a proposal for a space-based interferometry experiment – the Lisa experiment; which NASA had been a part of, and has now left it to the European Space Agency, currently scheduled to launch in 2034. Perhaps it'll be sent sooner than that, based on this news.

But what does all of this mean? What does it tell us about – what are the implications? Well for one thing, this means we really have an entirely new tool for looking at the universe that we live in. All of our knowledge about the heavens beyond us, comes from sight, or various forms of sight. You can't smell a star, you can't taste it; you can't hear it, you can't feel it.

You can see it. So various forms of seeing are the way we learn more about our surroundings. From simple observations with the eyes here on Earth, which were all that were available to Kepler when he determined how the planets moved; the use of telescopes

in the optical range – simple telescopes that could be seen with the eye – into more complex telescopes, including ones that see what we wouldn't typically call light; radio telescopes. Telescopes in Earth orbit, looking in other wavelengths of the electromagnetic spectrum; infrared telescopes, ultra-violet telescopes, x-ray telescopes. We've got a lot of ways of

side of the Moon, where China is going to be within just a few years sending a lander. The potential to do long wavelength radio telescope work from that location; this represents something new.

But what we've got with this successful detection based on the change in space-time with the LIGO [Laser Interferometer Gravitational-Wave Observatory] experiments, this is something totally different. This is like bringing in a new sense all together. We've been seeing the universe; now we can probably hear it would be the best analogy. It represents a vibration, like the sound vibrations our ears are able to pick up. Only this time, it's incredibly faint, and it's about space itself vibrating; that really is what it is. So, that's tremendously important.

On the history of this, it's important to keep in mind people are very excited about this; there's good reason to be, it's quite a development. But this can only indirectly be called a scientific breakthrough; the science behind this – Einstein proposed this in 1916. He had some more thoughts and wrote another paper in 1918; some more discussion about it. Hypotheses about black holes, breakthroughs in computing ability to try to model these types of things; all of that took place. But what

could be called the fundamentally scientific change occurred
100

years ago with Einstein's theory of relativity; with gravity waves being one of the implications. Being able to detect them is

wonderful; it's an amazing technological advancement. It shows that we are capable of precision that was totally undreamed of in

Einstein's time, certainly, or even a few decades ago. The development that we've made has been tremendous.

But I think it's fair to say this was not a scientific breakthrough in the real sense of science. It is a new sensation;

it is a new technology. It is a whole new way of looking at things; and that is tremendously important. I think that if we look back at what Einstein did that made his hypothesis possible,

we can compare it to the really awful influence of Bertrand Russell.

So, first on Einstein. We've got to recall that what Einstein did in laying out his revolutionary theories was not something that he derived; it wasn't something that he proved. It

wasn't something that he showed was true based on what was already known. What Einstein said about the universe contradicted

the Newtonian view of space and time that had become dominant. Einstein said that that simplistic view of space and time, which

went along somewhat intuitively with our senses, was in fact untrue; and that basic concepts like simultaneity, or knowing that two events happen at the same time, such a basic concept as

that. That there's one time that applies everywhere; Einstein showed that was untrue. That's a very unintuitive thought. The idea that space could have a shape to it; that's a very unintuitive thought. It's not suggested by appearances.

But what Einstein was doing was implementing a world outlook that goes back to Cusa – although I'm not going to talk about him right now – but to Leibniz and to Bernhard Riemann. If we consider the work of Leibniz, 1646-1716, the founder of physical economy; there's plenty to say about him, and plenty will be said on this website. One of the specific things that he looked at was in the world of physics, Leibniz's demonstration that there was no absolute space; that there was no absolute time. This was contrary to Descartes, Newton, and others. Leibniz said there's no distinction between rest and motion, for example. If there's no absolute space, you can't say that anything is at absolute rest; that was a concept used by Descartes. Absolute space was a concept used by Newton. But Leibniz was in a fight about this, saying that space was a relation between concurrently existing things; but it didn't exist on its own. In a debate that he had with a top Newtonian – Samuel Clarke – this seemingly physical discrepancy about is space absolute or not, turned into very directly a political one. That, both of these two – Leibniz and Clarke – used their concept of space to make a point about God, and implicitly also about government; about the basis of the legitimacy of a ruler. Clarke, the Newtonian, said that because everything could have been created anywhere in space once God decided to do the Creation, that showed that God made a choice without any necessity; that it was just because God felt like doing then and felt like doing it where he did, because he felt like doing

that.

Sort of like a dog deciding to his business wherever he feels like it. Leibniz said that if God had to do something without a

good reason, that God would be only all-powerful, but not good or

wise. And Leibniz said that that conception of God has to include

those perfections as well; goodness, wisdom, and power.

Now between the lines, what these two were also saying was a view of government and a view of society. Implicit in this is Leibniz's view that the legitimacy of a ruler or of government is

not simply from having gathered power; but from using it in a wise way to achieve good ends. That may seem a little bit far afield, but it's true; and this is part of the background on this

concept. That from the necessity for goodness came the nonexistence of absolute space; that's how Leibniz showed that.

He was right.

Bernhard Riemann, in 1854, delivered a presentation, wrote a paper on the shape of space. And Riemann said that since the time

of Euclid up to his time, no one had ever really taken on in a realistic way, what the basis of the shape of space is. That Euclid said things like the sum of the angles in a triangle are

180; Riemann said that may or may not be true. On a curved space,

for example, it's not true. The most important aspect is that Riemann didn't propose replacing Euclid with a similar geometry;

it's that he said that the basis of our understanding of space has to be the physical causes that make things occur within space. He was right; that was Einstein's approach. With relativity, he said that our understanding of space can't

start

from a box; it has to start from physical principles that give rise to the effects in space, and to the relationship of objects

in space. So light, gravitation, these became the basis of space

for Einstein; and those concepts lie outside of space. They aren't geometrical concepts in the way Euclid's concepts were geometrical. Light is a real thing; gravity is a real principle.

So, Einstein, in following on this and implementing it, and developing his theories, developing his breakthroughs of relativity, created something that contradicted; he made a new hypothesis. To contrast that, let's look at the past 100 years.

We've now affirmed something that Einstein had proposed 100 years

ago; but where are the new Einsteins? Where are the new theories

that contradict? Where are the new concepts that don't follow from what we already know, but introduce fundamentally new principles? And more importantly, why is that not understood as

what science really is?

To say just a little bit about Bertrand Russell's role in all of that, LaRouche has called Russell the most evil man of the

20th Century; and we have given ample demonstrations of that. Some of the more straightforward evidence of it is his views about keeping the world population down; especially dark-skinned

races, who Russell particularly was upset about there being more

of. Proposing a scientific dictatorship, using murder to eliminate people who became intelligent and opposed the ruling class, keeping science secret from the majority of people; this

is some of the nice outlook that Russell had on things. He also, in his own work as a "professional" you might say, worked on destroying the concept of science and turning it into mathematics. He did this before and after the year 1900; this is somewhat earlier in his life, where he wanted to throw away what Einstein ended up doing, which was creating a new concept that contradicted the past. And say instead, that every thought in the future, will have to derive from thoughts in the past; that we can replace creativity with logic. Russell really put that into practice. Many people who are familiar with Russell might think of him as being an anti-war demonstrator, as being a peace-loving activist. Somebody who was opposed to war, to conflict; especially to nuclear weapons. And, included in that, technology itself; the concept that science is dangerous, that perhaps science should be held back, because these technologies allow us to exterminate ourselves. The idea that the appropriate response to that would be to eliminate technologies, rather than to have a productive, future-oriented basis for relations among nations. This really sprung up in a major way around anti-nuclear activism, of which Russell was a major proponent. So, I think what we can reflect on, what we can take from the excitement around these gravitational findings, is that: 1) it's an opportunity to really go back and really develop and understanding of who Einstein was. How did he think? Who was this man, who a century ago, put forth the hypothesis that was detected in this way only this year. Who was Riemann? How did

he
actually think? We can reflect on the opportunities that we
have
for the use of these kinds of instruments to provide us an
entirely new window to understanding the universe around us.
Not
only are we seeing things in a different band, we're using a
different sense all together. We're hearing the universe;
we're
able to listen in on a completely different kind of physical
process than the electromagnetic ones that are the basis of
all
astronomy otherwise. Using light, radio waves, x-rays and that
sort of thing. And I think it also demonstrates that the
ability
to develop new technologies, to rise to a challenge, certainly
exists. And we saw this in the Apollo program, which
similarly,
going to the Moon itself did not involve as much new science
as
it did new technologies, new social organizations to implement
those technologies. Which we saw with some of the
breakthroughs
of the truly amazing apparatus used to detect these
gravitational
waves. But we have to have grand objectives. I mentioned the
LISA
experiment; a space-based interferometry experiment, similar
to
ones which did this recent detection, which NASA had been a
major
player in and then pulled back on, as part of the Obama
destruction of a national mission, a natural future. NASA, as
the
leading representative of that future orientation of the
nation.
So, we have to have human objectives for the nation, for

ourselves. We have to, as a nation, have objectives like what China's doing now; as represented by China's moves towards the Moon from the Helium-3 standpoint. From the sheer excitement of the population of China being asked to put forward proposals for experiments to take up to the Moon. This is something that people are actually thinking about as citizens of this nation. "Wow! What are we going to send up there?" "What are we going to take to the Moon for the next trip?" We've got a lot of objectives that have been defined that we have just been sitting on for decades. And if we eliminate the source of this culturally, the frankly unscientific view of science, this anti-human view of humanity, we can do great things. And we can do it by removing Obama and giving this nation a future-oriented mission again.

OGDEN: Well thank you very much, Jason. I think that's certainly exciting; the idea to be able to directly perceive changes in space-time itself. So, I'd like to thank Jason for his presentation, and I'd like to thank Jeff for joining us remotely today. And I'd like to thank all of you for joining us; and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Spanske Bankia skal

tilbagebetale alle investorer, der er offer for 'bail-in', efter rettens afgørelse

17. februar 2016 – Den store spanske bankgruppe, Bankia, har meddelt, at de vil tilbagebetale de penge, som små investorer har tabt, i realiteten gennem tyveri; de små investorer, der købte aktier, som den spanske udlåner begyndte at udbyde på aktiebørsen i 2011. Mange tusinde husstande tabte betydelige summer – de blev offer for 'bail-in' (ekspropriering) efter den Cypren-model, der blev 'opfundet' af EU-kommissionen, efter, at man havde overbevist dem om, at de fik præferenceaktier i banken.

Dette sker efter at Spaniens højesteret, i to retssager, der blev anlagt af sådanne investorer, afgjorde, at banken virkelig havde handlet svigagtigt og skal tilbagebetale pengene. Bankia indgik dernæst en aftale; den sagde, at investorer simpelt hen skulle indsende deres krav over for banken, og så ville pengene blive tilbagebetalt med 1 % i rente inden for 15 dage. Dette ville beløbe sig til totalt 1,8 mia. euro.

Bankia blev skabt gennem en sammenslutning af flere sparekasser i Caja-gruppen, der på det tidspunkt havde behov for en bail-out fra staten på 22 mia. euro.

Italiensk finansminister: Jeg er for Glass-Steagall, men det er EU ikke

13. februar 2016 – I et usædvanligt forløb sagde den italienske finansminister Gian Carlo Padoan i det italienske parlament den 4. februar, at hans regering går ind for en bankopdeling, men at andre EU-medlemsstater ikke gør det samme.

Padoan svarede på et spørgsmål fra senator Laura Bottici fra M5S-partiet (5-stjernebevægelsen) om, hvorvidt "regeringen ikke mener, det er afgørende vigtigt at gå frem så hurtigt som muligt imod en klar adskillelse mellem investeringsbanker og kommercielle banker, selv ved at komme de EU-reguleringer i forkøbet, der for indeværende diskuteres under retningslinje 43, 2014."

Bottici forklarede, "Denne adskillelse ville rent faktisk gøre det muligt at forebygge truslen om systemisk smitte, båret af krisen mellem indbyrdes forbundne banker, inklusive på grundlag af det faktum, at større banker beviseligt ikke altid er mere effektive, men at overdreven størrelse derimod, snarere end at nedsætte risici, har lagt større byrder på kreditinstitutioner.

"Adskillelse af bankaktiviteter ville gøre det muligt at beskytte almindelige menneskers opsparinger bedre, medregnet den kendsgerning, at det ville eliminere interessekonflikter inden for kreditinstitutioner, der både indsamler opsparinger og praktiserer investeringer, og ville dertil tilskynde mere til tildeling af ressourcer til realøkonomien, til ugunst for spekulative aktiviteter, der har været med til få finansielle markeder til at svulme op. En indsats for reguleringer er i gang i EU-kommissionen, men den har imidlertid mange

smuthuller, der kunne neutralisere dens sigte.”

Padoan svarede, “På det europæiske niveau, som den deputerede rejste i sit spørgsmål, diskuterer man en opdeling mellem investeringsbanker og kommercielle banker – hvilket i den ene eller anden form er blevet introduceret i andre lande uden for Eurozonen. Jeg må imidlertid sige, at en kortsigtet løsning ser ud til at være problematisk, fordi hver medlemsstat tenderer mod at forsvare nationale specificiteter, som ofte er vanskelige at forlige.

“Indenfor disse rammer går Italien ind for, at der skelnes mellem roller i banksektoren, men i modsætning til andre lande er Italien også karakteriseret ved et mindre pres, fordi vore banker ikke har en relevant investeringsdel, og også af denne grund udgør en lavere risiko sammenlignet med andre lande.”

Den italienske finansminister sagde med andre ord, at Rom-regeringen støtter et bankopdelings-regime, men at et sådant er umuligt inden for EU. Siden forskellen mellem opdeling og ikke-opdeling er lig med forskellen mellem overlevelse og selvmord, anviser Padoans udtalelse en klar kurs for handling for Italien: Ud af Eurozonen!

**Det transatlantiske
finanssystem er færdigt
– Der findes kun en løsning**

med Rusland og Kina. Af Helga Zepp-LaRouche

14. februar 2016 – Det kan siges præcis så slagfærdigt: Europas og USA's finanssystem er allerede dødt, men begravelsen har endnu ikke fundet sted. Der finder bankkrak sted i hobetal, og centralbankernes berømte værktøj viser sig virkningsløse, eller også gør de katastrofen endnu værre. Det er på allerhøjeste tid at gøre en ende på kasinoøkonomien og virkeliggøre et Grand Design for opbygningen af verdensøkonomien, og først og fremmest i Sydvestasien og Afrika! Og samarbejdet med Kina om den Nye Silkevej er den bedste tilgang til dette!

Download (PDF, Unknown)

En løsning på Wall Streets panik – uden Obamas Verdenskrig

15. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den transatlantiske finansielle panik, der nu er ved at udvikle sig, er værre end den i 2008; den har bragt os helt ud på randen af et sammenbrud i økonomi og civilisation.

Selv om Wall Street insisterer voldsomt på, at »det kun er de europæiske banker«, så er dette en løgn, der afsløres af deres eget bjerg af dårlige værdipapirer, der løber op i billioner af dollar, og med deres derivater, der nu begynder at

nedsmelte. Vi afventer det første krak af en storbank, måske så tidligt som i denne måned, eller i denne uge. Men den virkelige panik bliver det, der følger efter. En milliard dollar stor derivatmængde binder alle disse storbanker sammen, siden man afskaffede Glass-Steagall. De har allerede reduceret de transatlantiske og japanske økonomier til under nulvækst; deres kollaps vil tilintetgøre disse økonomier.

Vi kan redde USA fra bankerot og kollaps. Kongressen kan vedtage nødforholdsregler. Med en Glass/Steagall-reform kan Kongressen lukke Wall Street ned, og dernæst begynde at skabe statskreditter til investeringer i reel produktivitet i den amerikanske økonomi – for første gang i et halvt århundrede. Dette vil kræve en mission med en videnskabelig drivkraft, med et fuldt ud genoplivet amerikansk NASA-program, i samarbejde med især Kinas, Indiens og Ruslands rumprogrammer.

At redde USA fra bankerot vil kræve mere end Wall Streets betingelsesløse overgivelse; det vil også kræve, at Kongressen fjerner Barack Obama fra magten, eller også kunne Wall Streets panik ende med Obamas verdenskrig.

Vi står på randen af en invasion af Syrien fra tyrkisk-saudisk hold, der handler efter planer, som er lagt med Obamas forsvarsminister Ashton Carter, og som direkte sætter en krig med Rusland på spil.

Dette træk, som nu kunne komme over os, giver ingen mening. Det er vanvittigt for et i stigende grad bankerot og miskrediteret Saudi Arabien, samt et allerede destabiliseret Tyrkiet, at iscenesætte en illegal invasion og sætte planeten på randen af verdenskrig. Den russiske præsident Putins intervention siden september 2015 skabte ikke alene alternativet til ISIS/al-Qaeda's overtagelse af hele Syrien; dette alternativ har også succesfuldt bevæget krigen tæt på en våbenhvile.

Disse truende angribere er irrelevante. Krigsfaktoren er

Obama, og de britiske bankierer og kongelige, der kontrollerer ham. Hvis Obama åbenlyst går ind for tyrkiske og saudiske skakbrikker, der truer med en krig, der kan ødelægge civilisationen, så kunne denne handling give bagslag i form af at forårsage hans fjernelse fra præsidentembedet ved at anvende det 25. forfatningstillæg.

Den større krigsfaktor er det nu hastigt fremadskridende kollaps af Europas og USA's banksystemer og økonomier. Virkeligheden er Wall Streets panik. Vi skal holde os til jobbet med at lukke det ned omgående. Hvis vi gør det, har vi – sammen med Rusland og dets allierede Kina – midlerne til at forhindre Obamas verdenskrig.

Billede: Han venter og håber på virkelig forandring. FDR-mindesmærke, Washington, D.C. Krediteret Norman Maddeaux.

(Skulpturen henviser til præsident Franklin Roosevelts ugentlige søndags-radioudsendelser, kaldet 'Fireside Chats', hvor han talte direkte til det amerikanske folk om den politik, han havde til hensigt at gennemføre.

Forslag til fordybelse: et udvalg af FDR's vigtigste 'Fireside Chats' kan læses her: <http://www.presidency.ucsb.edu/fireside.php> -red.)

**RADIO SCHILLER den 9. februar
2016:**

Finansverden opløsning//Syrien

i

Med formand Tom Gillesberg

**Kun ved at genindføre Glass-
Steagall i USA
kan et totalt
finanssammenbrud i det
transatlantiske område
undgås, og en
økonomisk genrejsning
påbegyndes**

LaRouchePAC Fredags-webcast 29. jan. 2016.

Ved at genindføre Glass-Steagall gør man en ende på den idé, at der kommer nogen redning fra skatteborgernes penge (bail-out) til dette massive bjerg af ulovlig og illegitim gæld. Jeg siger ulovlig, fordi en af de største komponenter i denne gæld er de illegale fortjenester fra den internationale narkohandel og anden international kriminel aktivitet, der har fået lov at passere igennem de amerikanske banker som en del af hele Bush-Cheney-politikken først og nu, Obama-politikken. Så der er et kriminelt element i systemet i øjeblikket, der gør krisen i

amerikanske husstande større ved at sprede afhængighed af narkotiske stoffer i et hidtil uset tempo over hele landet.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 1. februar
2016:**

**LaRouche: Trussel om
atomkrig//**

Italienske banker//

**USA's præsidentkandidat
Martin O'Malley//**

Genopliv rumprogrammet

Med næstformand Michelle Rasmussen

Relevante links:

LaRouchePAC fredags-webcast om bl.a. USA's præsidentkandidat
Martin O'Malleys støtte til Glass/Steagall-bankopdeling

Danmarks første astronaut Andreas Mogensen:
EIR interview

Fred gennem internationalt samarbejde om rumfart.

Interview med Andres Mogensen, første dansker i rummet.
Dansk version af en EIR artikel fra den 19. september 2015

RADIO SCHILLER 25. januar 2016: Løsningen på flygtningekrisen: Silkevejen og Marshallplan til Mellemøsten

Med formand Tom Gillesberg

Svenske Kristianstadsbladet kræver bankopdeling

I en leder d.7. januar 2016 skriver Kristianstadsbladets lederskribent Svend Dahl:

”Bankvirksomhed plejede at handle om bankfunktionærer, der foretager bedømmelser baseret på deres kendskab til personer og lokalsamfund. Ekspansionen af banksektoren i de seneste 20 år har, konstaterer Kay, dog begrænset forbindelse til realøkonomien, det vil sige til privatpersoner samt

virksomheder, der producerer varer og tjenester. I stedet har den været drevet af stadigt mere avancerede finansielle produkter og komplekse relationer mellem banker og andre finansinstitutioner." Dahl citerer økonom og skribent hos *Financial Times* John Kay, og hans nye bog 'Andre Folks Penge'. ("Other People's Money").

Dahl minder om, "at de banker, som i dag nyder den største tillid, netop er nichebankerne med enkle produkter, og de uafhængige sparekasser med stærk lokal forankring. Komplexiteten i nutidens banker øger ikke alene afstanden til kunderne. Den får også sociale konsekvenser i og med, at risikoen for finansielle kriser forøges, når det bliver stadig vanskeligere at bedømme risici i virksomhederne. Det er en af de vigtigste erfaringer fra den seneste finanskrise."

Dahl fortsætter, og peger på en bankopdeling som løsningen: "I kølvandet på krisen er der kommet en lang række nye bankreguleringer til. Ved første øjekast kan de fremstå som rimelige, men problemet er, som Kay konstaterer, at de snarere risikerer at gøre banksystemet endnu mere kompliceret. Desuden ser vi i Sverige, hvordan den forøgede regelbyrde rammer små lokale sparekasser, hvis virksomhed næppe bidrager til de problemer, som reguleringerne er bestemt til at råde bod på.

"Kays alternativ er lige så enkelt som det er radikalt. Opdel dagens storbanker. Så kan bankerne engagere sig i kernevirkomheden, ind- og udlån til privatpersoner og virksomheder, mens andre selskaber kan beskæftige sig med værdipapir-handel og kapitalforvaltning. Det ville sandsynligvis øge tilliden til banksektoren og formindske risikoen for finansielle kriser. Og så ville bankerne blive lidt mere, som de var før i tiden."

Lederen har overskriften: "Det var bedre i banken før i tiden, Storbankerne må finde vej tilbage til sine kunder", og kan læses i sin helhed her: <http://www.kristianstadsbladet.se/ledare/svend-dahl-det-var-ba>

Svensk lokalavis forlanger bankopdeling

Kristianstadsbladet, en liberal sydsvensk avis, bragte den 7. januar en ledende artikel, skrevet af Svend Dahl. I artiklen forlanges en bankopdeling, og bladet er den første liberale avis i Sverige, der gør dette.

Artiklen peger på den manglende forbindelse til realøkonomien i dagens bankvæsen, særligt for de store bankers vedkommende. Artiklens overskrift er "Det var bedre i banken før i tiden", og citerer bogen "Andre folks penge" af økonom og skribent i *Financial Times*, John Kay. John Kay, der citeres for en udtalelse om, at de nye reguleringer, der er blevet tilføjet i løbet af krisen, risikerer at gøre banksystemet endnu mere kompliceret og distanceret fra dets kunder. "Kay opfordrer til den direkte løsning med en opsplittning af bankerne. Så kunne bankerne arbejde med sin kerneforretning, ind- og udlån til private borgere og virksomheder, mens andre kunne tage sig af værdipapirer og kapitalforvaltning."

Dahl støtter dette og skriver, "at det sandsynligvis ville øge offentlighedens tillid til banksektoren og mindske risikoen for finansielle kriser." Se hele den ledende artikel her: <http://www.kristianstadsbladet.se/ledare/svend-dahl-det-var-ba-ttre-pa-banken-forr-i-tiden>

Vore svenske læsere kan følge med i LaRoucherörelsens Glass/Steagall-kampagne i Sverige her:

<http://larouche.se/nyheter/2010/05/14/vad-ar-glass-steagall-lagen>

Kinas Ny Silkevejspolitik er løsningen på flygtningekrisen! Af Helga Zepp-LaRouche

Dette nye koncept for relationer mellem nationerne er en virkeliggørelse af det samme, højere plan som i coincidentia oppositorum, modsætningernes sammenfald, der kom til udtryk i Nicolaus af Cusas skrift De Pace Fidei, som han skrev som respons til Konstantinopels fald i 1453. Det er ideen om, at der i skabelsesordenen findes et højere niveau og en højere sandhed, hvor modsætninger kan overvindes. Denne tankegang er også til stede i den konfucianske filosofi i Kina i form af »Himlens Mandat«, alt imens den i den europæiske, humanistiske filosofi er udtrykt i ideen om naturret, som er ideen om, at der findes naturlove (universelle love), der sluttelig også er

virksomme i menneskehedens anliggender, og som mennesker må holde sig til, hvis de ønsker at eksistere på længere sigt.

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING 21. januar 2016: OECD's William White: "Det er værre end i 2007"

Med formand Tom Gillesberg

Video i 2 dele. Her er playlisten:

Lyd:

**Amerikanere står over for
ødelæggelse,
med mindre Obama og hans
britiske herrer bringes til**

fald nu

Leder fra LaRouchePAC, 21. januar 2016:

Onsdag, den 20. jan. 2016 fortsatte *New York Times* sin serie om den død og ødelæggelse i det amerikanske folk, der er frembragt af præsident Obama og hans britiske, royale herrer, med en lang rapport med et kort, der kommune for kommune viser den skyhøje stigning i dødsfald som følge af overdosis af heroin. Der er ikke en eneste kommune i USA, der har været upåvirket af heroinepidemien, som Centret for Kontrol og Forebyggelse af Sygdom sammenligner med det oprindelige HIV-udbrud. I den forgangne måned har *Times* registreret de stigende dødsrater blandt midaldrende og unge voksne pga. en voldsom stigning af narko- og alkoholmisbrug og det voksende mønster af selvmord.

Ekspllosionen i heroinmisbrug kan direkte henføres til Obamas politik med legalisering af narkotiske midler og den strenge overholdelse af »for store til at sætte i fængsel«-behandlingen af Wall Street-bankerne. Under Obama har Justitsministeriet givet Citibank, Wells Fargo/Wachovia og HSBC et rap over fingrene, i form af en aftale om »udskudt retsforfølgelse«. Alle disse banker har erkendt at have hvidvasket narkopenge for milliarder af dollars gennem det amerikanske banksystem. Ikke en eneste Wall Street-direktør er blevet fængslet, og ingen af dem er så meget som blevet sagsøgt og retsforfulgt for kriminel aktivitet. Dette har til dels betydet et spring i heroindødsfald (47.000 i 2014, det sidste år, hvor registreringer er tilgængelige), siden Obama tiltrådte embedet og honorerede sit løfte til George Soros, det britiske instrument og tilhænger af legalisering af narko, og USA er således blevet oversvømmet af ulovlige narkotiske stoffer.

Disse seneste rædselshistorier sætter fokus på pointen: Præcis, som Lyndon LaRouche har advaret om, så har hele det

20. århundrede og de første årtier af det 21. århundrede været en periode med gennemgribende kulturel og videnskabelig degeneration, og briterne er ansvarlige. Fra de britisk-udtænkte to verdenskrige i det 20. århundrede, til Lord Bertrand Russells angreb på videnskab og grundlæggende uddannelse, og gennemtvungelsen, orkestreret gennem den britiske Fabian/Frankfurtskole, af kulturen med politisk korrekthed, der direkte afviser alle sande, videnskabelige principper, er USA blevet frarøvet sin historiske sjæl.

Ved de få lejligheder, hvor ægte, politiske leder fremkom, som Franklin Roosevelt, John F. Kennedy og endda Ronald Reagan, blev de mål for mord – altid gennem agenter for den Britiske Krone og deres 'Dope, Inc.' og 'Mord, Inc.'

Det er den sande historie om, hvad der er blevet gjort imod det amerikanske folk. Vi er nu ved et punkt, hvor hele det globale, britiske system er klar til at eksplodere. Det kunne ske hvert øjeblik, og hver dag, det skal være. Situationen er overmoden.

Der er solide forholdsregler, der med lethed kunne tages for at forhindre den totale disintegration. FDR's Første Hundrede Dage viser vejen.[1] Men, som LaRouche advarede om onsdag under diskussioner med medarbejdere, så kræver dette handlinger fra præsidentens side – og den britiske agent Obama vil aldrig tage skridt til at gennemføre de nødvendige handlinger. Dette bringer os tilbage til det fundamentale punkt: Med mindre Obama fjernes fra embedet, og med mindre det Britiske Imperiums magt, og det Britiske Imperiums gren Wall Streets magt, knuses, er der ingen udsigt til, at USA, som vi kendte det, kan overleve.

Det er det budskab, som vi må videreformidle, for det er det nuværende øjeblikks afgørende sandhed. Fjern Obama ved forfatningsmæssige midler, udslet City of London og Wall Street, med begyndelse i genindførelsen af Glass-Steagall, og så kan vi komme i gang med at indføre forholdsregler efter

Franklin Roosevelts model med det samme. Buk under for den nuværende fejhed, korrupsion og pragmatisme, der florerer i Kongressen og i de fleste andre institutioner i landets valgkredse, og nationen vil være dømt til undergang. Afslutningen kunne komme gennem den umiddelbart forestående, finansielle nedsmeltning, eller den kunne komme i form af atomkrig, der ville udslette det store flertal af menneskeheden i processen.

[1] Se Tema-artikel: »Glass-Steagall 1933: Franklin Roosevelts Første Hundrede Dage – Med hans egne ord«

Lyndon LaRouche: Vi kan genopbygge USA's økonomi: Udskift regeringen! Vi behøver ikke at acceptere elendigheden!

15. januar, 2016 – Følgende er et uddrag af 'Samtale med Lyndon LaRouche', om nedgangen i befolkningstallet i staten West Virginia, USA:

Deltager: Hej, det er T- fra Virginia. Lyn, jeg ville gerne fortsætte derfra, hvor vi slap i forhold til Wall Street, og få din respons på og dele min egen personlige udlægning og efterforskning om den virkelige trussel, som Wall Street

udgør. Jeg mener nemlig, at folks slaphed, når det kommer til afsættelsen af Obama eller afskaffelsen af Wall Street, bunder i et manglende førstehåndskendskab til, hvor mange dødsopfre disse to kræftsvulster har krævet.

Når folk, som jeg plejede at bruge tid sammen med, eller den gennemsnitlige person hører om investeringsfondene, der går ned, eller om aktierne, der falder i værdi, eller hvor slemt, det generelt set står til med økonomien, så giver det ganske enkelt ikke genklang i dem som værende noget, der både kan og vil koste menneskeliv og også allerede har gjort det, for de tænker kun på penge, som du siger. Og derfor tror de, at de bare kan komme over det.

Faktisk vil jeg gerne begynde med at tage tråden op fra en artikel, som blev offentliggjort på LaRouchePAC-hjemmesiden for en uges tid siden. Den handlede om, hvordan USA's befolkningstal er for nedadgående, og West Virginia blev nævnt som eksempel. Og for nyligt udgav *EIR* også en artikel om kulminerne, der går konkurs i West Virginia.

Først og fremmest mener jeg ikke, at de tal, der fremlægges, gengiver de faktiske, morderiske forhold, som befolkningen må lide. Jeg kommer selv fra West Virginia med de mange kulminer, og min familie kommer derfra og var selv minearbejdere. Min bedstefader arbejdede faktisk – som repræsentant for sin fagforening i West Virginia – sammen med John L. Lewis.

Så for et par måneder siden tog jeg derhen og besøgte min broder, og vi tog en køretur til McDowell kommune, hvor vi voksede op. Og da vi nærmede os, sagde min boder passende: »Velkommen til Uganda.« For beboerne dér lever under grupvækkende betingelser, værre end de fleste amerikanere er klar over. Lad mig forklare. Skolerne er lukket ned, men ikke der, hvor der var mange skoler, hvoraf nogle så er lukket, men der, hvor de fleste af skolerne er lukket. Forældrene er faktisk afhængige af skolerne for at give deres børn mad, for de kan ikke engang give dem noget at spise derhjemme. Der er

ét hospital med begrænset kapacitet, og den sygeforsikring, som tidligere blev leveret af fagforeninger og arbejdspladser, er væk, folk har ingenting.

Det gør mig meget vred: Folk lever stadig i de arbejdsskure, som mineselskaberne opstillede, da minerne blev åbnet; uden rindende vand, uden ordentlige sanitære forhold, i dag, i 2016! Vi så rent faktisk folk stå i kø med tomme flasker på steder, hvor man henter vand fra det, der løber ned ad bjergsiderne, så de kan få rent vand.

Huse med udendørs lokum er ikke bare et levn fra fortiden, men bruges faktisk her. Og man besøger disse lokalsamfund og ser, at folk ikke har taget over hovedet, de bor bogstavelig talt under presenninger. Og i denne kommune, hvor min familie plejede at bo, var befolkningen tidligere på 100.000, og nu ligger den på omkring 20.000, og over halvdelen af befolkningen lever i nedværdigende fattigdom, de lever faktisk i helvede.

Jeg tog derhen og så det med mine egne øjne. Jeg havde ikke været der i lang tid, men det er virkeligheden i Obamas USA, som vi finder os i; at vi lever under betingelser, som Franklin Roosevelt fordømte i 1936, og intet bliver gjort for at ændre det.

McDowell kommune har også landets højeste afhængighed af heroin og stoffer, og hvad var Obamas respons, da han tog til et borgermøde i Charleston, South Carolina, og tilbød flere behandlingssteder for narkomisbrug, så han bedre kan administrere folks død? I det mindste blev han fordømt af befolkningen og tvunget til at lukke mødet for offentligheden. Og ud over narkomisbruget, så må mange af disse mennesker flygte, så de går ind i militæret for at udkæmpe Bush' og Obamas krige. Og det eneste, de har at komme tilbage til, er dette helvede, hvor krigsveteranerne begår selvmord i alarmerende mængder. Jeg har faktisk undersøgt det: Der har været 22 selvmord hver eneste dag i USA siden 2003.

Så jeg ville bare gerne gøre det klart for enhver på dette opkald: Vi behøver ikke at kigge på Italien for at finde helvede. Jeg talte med en dame, som stadig lever der, i dette helvede, og hun sagde til mig, at West Virginia er kendt som den tilbagestående del af USA, men vi er faktisk fremtiden.

Så med alt dette sagt, Lyn, tror jeg, at det er nødvendigt, at vi tværer det ud i fjæset på de amerikanere, der lader som om, at de på en eller anden måde vil overleve det, der sker, uden at forandre tingene og skille sig af med Obama og hans britiske dukkeførere. Og til alle jer andre: begå ikke den fejl at tro, at nogen vil hjælpe disse mennesker, hjælpe os, medmindre vi gør noget. Tak.

Lyndon LaRouche: Okay, godt. Altså, lad os gå til problemet på praktisk vis, for du har bragt en del ting på banen, som alle er sande. Men vi behøver ikke at have nogen af de problemer! Det gør vi ikke! Hvis vi skifter regeringen nu, og hvis vi går tilbage i retning af det, vi ved virker, som har virket i min livstid. Jeg blev født i 1922, og jeg har et ret godt kendskab til, hvad historien er. Jeg var der ikke i 1922, for jeg var kun lige blevet født, men jeg har et godt kendskab til, hvad det her handler om.

Det, der skete, var – vi må starte med Bertrand Russell, hvis karriere startede i begyndelsen af det 20. århundrede. Og han var det ondeste menneske, der hidtil var blevet født.

Og problemet her er, at vi stadig – i USA og andetsteds, USA's befolkning i det hele taget, befolkningen i Sydamerika, i Centralamerika, i Europa i dag, det meste af Europa – det går f.eks. bedre for Putin, end det gør for resten af Europa – Kina er i en fremragende forfatning, sammenlignet med USA i dag – men hvis vi nu beslutter os for at smide det ud, som Bertrand Russell repræsenterer, og det er virkelig ondskabsfulde sager; hvis vi siger, at det vil vi forandre, så

har vi et problem. Vi har studerende og skoleelever i alle aldre, som i det store og hele er ret dumme. Det vil sige, at de fleste studerende i dag, specielt i USA, og som er under uddannelse, eller som bliver forfremmet osv. på basis af at være uddannet, er ret dumme, de er næsten håbløst dumme.

Specielt i Californien. Californien er den delstat, hvor de har en guvernør, der er yderst problematisk, og han smadrer Californien. Vi skal af med ham! For Californien kan stadig nå at ændre kurs. Vi har en gruppe mennesker i Californien, som jeg har arbejdet tæt sammen med, som er meget effektive, men desværre har Californien en guvernør i øjeblikket, som virkelig er en satanisk faktor. Hvis man fjerner ham fra hans stilling som en satanisk faktor, bliver tingene straks bedre. Hvis man begynder at samarbejde med andre nationer, der prøver at gøre det samme, som f.eks. Kina, vil man se et pludseligt skifte væk fra det forfald, som har ramt USA særlig hårdt siden begyndelsen af det 20. århundrede.

Det skal ændres. Husk, hvad der skete. Husk rumprogrammet før Obama lukkede det ned, alle disse gode ting, som vi plejede at gøre, kan bringes tilbage. Men vi må være fast besluttet på, at de kommer tilbage. For vi kan ikke tillade det, der sker med minearbejderne i West Virginia osv., det må man ikke acceptere. Det bliver vi nødt til at ændre på.

Så hvorfor ikke bare ændre det? Hvordan gør vi det? Jeg er i hvert fald villig til at gøre mit for at få det til at lykkes. Kom af med skvadderhovederne. Kom af med dumheden, kom af med det forfald, som har ramt det meste af USA's befolkning. Det største problem i USA er befolkningens galoperende forfald. Det skal vi ændre. Vi kan ændre det. Vi bliver nødt til at beslutte os for at ændre det. Og det er den opgave, vi må påtage os.

Man vil opdage, at Kina gerne vil samarbejde med os på det punkt. Rusland vil samarbejde. Visse andre nationer vil gerne samarbejde. Men der er to ting, vi skal af med: Først og

fremmest skal vi afskaffe det britiske system. Bare fjern det fuldstændigt. Og fjern derefter råddenskabene i USA.

Og så vil man finde, at det var, hvad der skete under Franklin Roosevelts regeringstid, hvor han udførte geniale arbejder i sin embedsperiode som præsident. Alle de fantastiske ting, der blev bygget i den periode, viser os, at vi bare skal af med fjolserne og give de mennesker en chance, der har brug for hjælp og vil tage imod den. Og så kan vi genopbygge USA's økonomi.

USA: 170 økonomer og finansielle eksperter støtter senator Bernie Sanders politik for genindførelse af Glass-Steagall

15. januar 2016 – 170 prominente økonomer og finansielle eksperter fra mere end 100 universiteter og andre institutioner har udsendt et brev med overskriften, "Økonomer og finansielle eksperter er tilhængere af senator Sanders Wall Street-reformer," hvor de ikke alene ihærdigt opfordrer til genindførelse af Glass-Steagall og andre Wall Street-reformer, men også udtrykkeligt kritiserer Hillary Clintons standpunkt vedrørende bankerne.

Underskriverne, inklusive tidligere arbejdsminister Robert Reich, professor ved Texas Universitet James Galbraith, Dean Baker fra Center for Economic and Policy Research i Washington D.C., tidligere kongresmedlem Brad Miller (D-NC), og William

Black, Missouri-Kansas City Universitet, siger i brevet:

"Efter vores mening er senator Bernie Sanders plan for omfattende finansielle reformer afgørende for at undgå en ny, finansiell krise pga. for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne. Senatoren har ret i, at de største banker må deles op, og at der må vedtages en ny Glass/Steagall-lov for det 21. århundrede, der adskiller investeringsvirksomhed og kommerciel bankvirksomhed."

"Wall Streets største banker er nu langt større, end de var før krisen, og de har stadig ethvert incitament til at løbe overdrevne risici. Ingen betydningsfuld Wall Street-chef er blevet tiltalt for den bedrageriske adfærd, der ledte op til krakket i 2008, og de bøder, der er blevet pålagt bankerne, har kun udgjort en brøkdel af bankernes potentielle gevinster.."

"Udenrigsminister Hilary Clintons mere tilbageholdne forslag går ikke langt nok... de efterlader de gigantiske finansielle konglomerater, der praktiserer det meste af skygge-bankvirksomheden, intakte... Wall Streets størrelse og politiske magt taget i betragtning, vil hendes forslag kun indbyde til mere udvanding og fup."

"Den eneste måde at dæmme op for Wall Streets excesser er ved hjælp af reformer, der er så tilstrækkeligt skrappe og offentlige, at de ikke kan udvandes. Det er derfor, vi støtter senator Sanders plan om at bryde de største banker op og genoplive en moderne version af Glass-Steagall."

**RADIO SCHILLER den 18. januar
2016:**

**Nedsmeltningen af det
transatlantiske finanssystem:
Opbyg den fysiske økonomi**

Med formand Tom Gillesberg: